Brellnir náungar!
Smásaga.

1 bls.

[illegible]

og lokið at kreidum efurhaga, síðan borðhaldinu
um í bæð upp undir kreiðit og lokuðu svo eptir sér
annat skipsins niðr eptir holunni niðr í klefann,
síðan bræðurnir niðr á holunni og fóru
félagsins síðan aftur. En hvörr eptir annan
komið og gjörnum undir fuglinum og leituðu
hann vandlega uppi. Sagði Páll gottandi
á kleyfum Pétur upp bæð en Páll lokaði eptir honum
upp eptir stiga og á meðan Pétur var at emeg-
ast upp eptir holunni inn á kreiðrinu
áðurnefnd fuglinn upp á minustu vitund var við
fyrr fyrr Páll Pétur ná burtu áðurnefnd
hann gott fjaðr eða var við fyrr, fyrr
fóru vera komin niðr aftur líkaðu fjaðr og mátti
og Pétur og Hans vera á einu máli um fyrr, allir
vörðu heima á sjallastur og skyldi hann vera fremri
fjaðr, en Hans lét vita. „Eg sé ofurvel at eg á
samt á ótta mér yfirlæti og er bezt at vita skilji um Hans
skilbitt síðan vitfyrr á gvarð upp fyrr heim degi
aðan og vinnusamur maður og fékk góða og góðan
kom. Fyrr var allt hanst á Hans klæðadi svini á fjallinu
100 metrilega á á gömlu fjelagarnir Páll og Pétur heimsóttu
hann á fyrsta sinni fyrir skilda. Þeir lóku vel á
fyrr og sögðu fyrr meira sögja á dag hvar Hans lagði
á vinstrafjallinu á leyrit í matar herbergjum lét hann

fyrr fyrr fjaðr vor farnir segir Hans við konuna sína
hella á fatta svínsbragðinum af kúrbordinum og láta
hann fara í eldhús og breiðaðar yfir hann, annars
er eg hræddur um at hann verði horfinn í fyrramálið
fyrr dag Páll, fjelagsinn um nóttina Pétur og Páll og
fóru upp fyrr um fjaðr eða á stungið upp, en fyrr sögðu
fóttu at svínið var eigi í kúrinum. Hans var á lítt
varið undrigang og fórfeð á fatum, skemmar á kringum
allt húsið en á meðan skaust Pétur fljótt niðr á hæn á
húsinu og inn á svefnherbergið til konunnar fjaðr
sem hún lá á rúminu og fatar nú á málróm Hans og
segir: Hvað gæta mín, svínið er eigi á kúrinum
Konan hélt at fatta eða maðurinn sinn og segir
hvað er fatta maður, fjaðr sem hann var fyrr fjaðr inn
í eldhús og breiðaðar yfir fyrr
Já fyrr er alveg satt, svaraði fyrrsarinn „Eg
gang á veðni en ekki samt at gæta fyrr fyrr eg
hann svo stax" Hann fór fram í eldhúsið og
niðr kraftarnum og lokaði niðr hann í kurtu
en á meðan hann var at hann var fyrr allu kynni
hann Páll bróðir sinum og bjóst við at hann
mundi skila sér. Hann hengur fyrr af stað heimleiðis
er mót kynni sína. Nú kemur Hans inn og kemur
fyrr fyrr á bjóð at annarhvor bráðsamra hefur líðið
á Hans er farið í kurtu mót svínið. Hans hugsa

med sér: Það vill vel til [illegible]
índælt og hann veit mega eg geti lesið [illegible]
þeirrar gæfu. Hann segir svo frá Pétur
og nú bíður og talar við hann í mörgum [illegible]
og segir. Hæfilega bíður svo! Á [illegible]
at bera klæðum dáðlausum [illegible]
verum farsælir". Ofur segir Pétur [illegible]
at klæðast í mínum [illegible] og setja upp [illegible]
við gluggann [illegible] er smá
flekkir hans fötuvinnubleik, eða á [illegible]
við ölkur, hé, hé, hann var annars alla
nótt nalum í [illegible] svo [illegible]
hana. En fæ er Pétur er hoðinn Hann
í mykrið sinn. Hann vit og fer inn
sjálfan sig, og fæ, það var [illegible]
gott at eg nái í klæðapinn [illegible]
Konan fagnar honum mjog [illegible]
hann og dáist at honum hann er [illegible]
rodi.